Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја најсличније Веровеснику обављам намаз међу вама. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“

Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је изговарао текбир у сваком обавезном и добровољном намазу за време рамазана и ван рамазана. Изговарао би текбир када би хтео ступити у намаз. Изговарао би га када би се сагињао на руку', потом говорио "Семи' Аллаху ли мен хамидех “, а пре него би се спустио на сеџду изговарао би "Раббена ве лекел-хамд“. Када би се спуштао на сеџду, изговарао је "Аллаху екбер “, и када би дизао своју главу са сеџде. Изговарао би текбир када би чинио и другу сеџду, а изговараше га када би дизао своју главу са те сеџде. Изговарао је текбир и када је устајао са седења иза другог рекаата. Тако је чинио на сваком рекату док не би завршио намаз. Када би завршио с намазом, рекао би: "Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја најсличније Веровеснику обављам намаз међу вама. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“

[متفق عليه] [صحيح]

Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, нам преноси део намаза који је клањао Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Он нам каже, наиме, да након што би Посланик донео почетни текбир, донели би и они, након што би он донео текбир за руку', донели би и они, те тако важи и за прву сеџду, за повратак са сеџде, за другу сеџду, за повратак са ње, те за устанак на трећи рекат након седења и првог тешеххуда. Тако би поступали током целог намаза, а када би се враћао са руку'а, Посланик би казао: "Семи' Аллаху лимен хамидех“, а потом би стојећи изговорио: "Раббена лекел хамд.“ Затим се Ебу Хурејре, након обављеног намаза, обратио присутним, казавши: "Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја међу вама најсличније Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обављам намаз. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/65098